

је старија. Како каже проф. Ј. Ђорђевић, на овој идеји је донекле никла пракса енглеског парламентаризма а пре свега улога Дома комуна. Практична примена овог система се везује за револуционарно доба и појаву буржоаске државе, и у бурној и не тако дугој историји скупштинског система може да се разликују неколико његових облика-модалитета.

Конвентски систем

Скупштински систем је први пут примењен у Француској у време револуције (и то почев од 20. септембра 1792. год.) и то у облику Конвентског система. Конвентски систем (по Конвенту) је означио напуштање доследне поделе власти (успостављене Уставом из 1791.год) и дошао је након слома монархије и погубљења Луја XVI и успостављања Прве француске Републике. Овај систем је временски трајао од 1792-1795. год. и у њему је Конвент у правом смислу био централни орган и највиша политичка установа земље. Конвент је био једнодомно представничко тело с тим да је образовао и две врсте органа: једне су чинили извршни органи изабрани од Конвента, и њему подређени а другу врсту су чинили посебни органи (Привремени извршни савет, дванаест комисија и судски органи) одвојени од Конвента али потчињени и зависни од њега и његових извршних органа. Конвент је образовао и сталне комитете, с тим да су се неки од њих (Комитет јавног спаса и Комитет опште безбедности) од унутрашњих тела претворили у извршне органе самог Конвента. Конвент је најпре вршио законодавну власт (доносио декрете који су имали снагу закона) али је у смислу јединства власти учествовао и у вршењу управне власти: било непосредно (сам или преко својих комитета) или посредно, путем надзора над вршењем управне функције од стране управних органа. Како је био прегломазно тело (за реализацију свих функција) – Конвент је образовао своје сталне комитете који су припремали пројекте декрета, вршили надзор над Привременим извршним саветом и предузимали мере извршења у области у којој су вршили надзор. Комитети су били овлашћени и да разрешавају јавне функционере који не спроводе декрете Конвента и одлуке комитета због чега су у једном периоду (под јакобинском диктатуром) успоставили превагу и над самим Конвентом. Конвентски систем је ликвидирао извршну власт као посебну власт и у њему је она била у свему подређена конвенту. То се види и по томе што није постојао ни стални шеф извршне власти (шеф државе) а ни стални председник Привременог извршног савета као највишег извршног